

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. I. Interdare. Bonis emungi, eluere. Offrenari. Plautus Captiuis
emendatus, &, si fortè, Rudente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

IANI GVLIELMII
VERISIMILIVM
LIBER TERTIVS.

CAPVT I.

interdare. Bonis emungi, eluere. Offrena. Plautus Ca-
pinis emendatus, & si forte, Rudente.

MVS A S ipsas mihi demixeri video,
Plauti vulneribus cùm niedeor. ne-
que immerito fortasse: si verum est,
quod viri doctissimi affirmarunt, eas,
si Latinè loquerentur, Plauti verbis
sermonem texturas fuisse. Ea re lu-
bens meritò feci Captiuis eius aliquot malè affectis
membris remedium ut properarem. Scæna, Inicite
tunc actutum.

Quando ego te exemplis pessumis excruciauero,
Atque ob sutelas tuas te morti misera
Vel te interisse, vel perisse predicent,
Dum pereas, nihil interdico, dicant vivere.
Versu postremo emendo, Dum pereas, nihil interduo.
Nihil interdare, susque de quæ facere est $\chi \alpha \delta \alpha \rho \sigma \epsilon \nu$.
Sic idem Plautus ciccum, floccum non interdare in
eadem significatione usurpat, Trinumo.
Sed enim tu quis sis, qui non sis, floccum non interduim.

Et Rudente:
Eluas tu an exungare ciccum non interduim.
Vbi, ne quid dissimulem, n. alim legi, Eluas tu an e-
mangare. Dixerat Charmides: echo an te paenitet

E 4

In mari

In mari quod elavi, nisi hic in terra iterum elavam?
 Alludens ad naufragium suum & formulam, cui
 decoctores & damnoſi bonis eluere dicuntur: cuius
 illiciens seruulus, mihi, inquit, ſusque deinceps, bo-
 nis eluas, quod fortunae aut luxus eſt; an hiſdem
 mungare, quod dolis & technis fieri norunt, quib-
 tinè ſciunt: & accidiffet Charmidi, ſi veftem mox
 induxitſet animumi. Quamquam non negem ad-
 c̄tiones & laulationes veterū potuisse rexpofitio-
 tam. Ita ut hoc in medio relinquo; ita, niſi adme-
 dum fallor, doq̄i non negabun⁹ recte à me confe-
 tum locum Captiuis: vt & hunc, eadem Scena.

Quod abſque hec eſſet, qui mihi hoc fecit palam,

Vſque offerre natum ſuis me ducitarent dolis.
 Ridiculè interpretatur Lambinus: atqui ipſi com-
 mentum placet. Langiani libri, ofereparum. tulit
 meo periculo: offrenatum. Offrenati dolis, qui velut
 capistro ori inieicto dolis deuincti quolibet ducan-
 tu. Vſurpat Plautinæ elegantiæ diligens imitator
 Appuleius, libro De Asio loquitor. Hunc (de Cerbero
 loquitur) offrenatum vnius offulae præda facile prætrahit.
 Scena quæ hanc præcedit:

Ita mihi ſolido ſuis os ſubleuere offuciis.
eiusdem Langij libri, ſolido vorsus os. Corrigit Lan-
binus, ſurſum vorſum. fatis audacter meherculè: &
proprius libros scriptos ego, vorſutus os ſubleuere offuciis.

CAPUT II.

Exſiliij cauſa ſolum vertere. Fatiſcere. Cicero epiftola ad
Brutum emaculatus.

SVDIFFICILE eſt plurimis bonorum anſto-
 rum locis ſubodorari inculcatam lectionem & ag-
 nitionem.

